

FEN VE TEKNOLOJİ ÖĞRETMENLERİNİN UYGULADIĞI SINIF YÖNETİMİ TEKNİKLERİNE İLİŞKİN ÖĞRENCİ ALGILARI*

THE PERCEPTIONS OF STUDENTS TOWARDS THE CLASSROOM MANAGEMENT TECHNIQUES USED BY SCIENCE AND TECHNOLOGY TEACHERS

Aşkın KİRAZ **, Kemal OMAĞ ***

ÖZ: Bu çalışmada, Kuzey Kıbrıs'ta görev yapan Fen ve Teknoloji dersi öğretmenlerinin uyguladığı sınıf yönetimi tekniklerinin öğrencilerin algılarına göre değerlendirilmesi ve bu tekniklerin, öğrencilerin fen derslerine yönelik tutumları ile ilişkisinin ortaya çıkarılması amaçlanmıştır. Araştırmanın örneklemini Lefkoşa'da KKTC MEB Genel Ortaöğretim Dairesine bağlı dört değişik türdeki okulda eğitim gören 589 ilköğretim öğrencisi oluşturmaktadır. Nicel araştırma yöntemiyle yürütülen araştırmada ilişkisel tarama deseni kullanılmıştır. Ölçme aracı Fen Tutum Ölçeği ve Sınıf Yönetimi Değerlendirme Ölçeği olmak üzere iki bölümden oluşmuştur. Geçerlik ve güvenilirlik çalışması için ölçekler analiz edilmiş ve Cronbach Alfa değerleri bulunmuştur. İstatistiksel analizlerde "t-testi" ve "Mann-Whitney U-testi" kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen bulgular, öğrencilerin Fen ve Teknoloji derslerine karşı olumlu bir tutum sergilediklerini, öğrencilerin çalışmanın tüm değişkenlerine göre öğretmenlerinin sınıf içi davranışlarını olumlu değerlendirdiklerini göstermektedir.

Anahtar sözcükler: sınıf yönetimi teknikleri, fen ve teknoloji, fene karşı tutum.

ABSTRACT: In this study it is aimed to evaluate the classroom management techniques of teachers of Science and Technology subject in the Northern Cyprus according to the perceptions of students and to reveal the attitude of students towards science. The participants in this study are 589 primary education students in four different types of schools which are all located in Nicosia. The correlational survey model has been conducted in this research which is a quantitative study. The instrument consists of two sections which are the Science Attitude Scale and the Classroom Management Evaluation Scale. For the reliability and validity purposes, the data has been analyzed and the Cronbach Alpha value was found. T-Test and Mann-Whitney U-Test have been used as the statistical analysis. This study indicated that the perceptions of students towards the teachers' behaviors in class are quite positive according to the all variables.

Keywords: classroom management techniques, science and technology, attitude to science

1. GİRİŞ

Günümüzde eğitimin insana katkısı yadsınamaz bir gerçektir. Eğitimin gerçekleşmesinde değişik birçok paydaşın olması, eğitimin önemini daha da artırmakta ve eğitim etkinliğinin, var olan bütün paydaşları tatmin edebilecek bir konumda düşünülmesi gerekliliğini ortaya koymaktadır. Bu gerçekle yola çıkıldığı zaman, eğitimin "yaşam boyu sürecek bir olgu" boyutu da düşünülerek, öğrenmeyi bilen ve bunu prensip ve yaşam tarzı haline getiren bireylerin yetiştirilmesi zorunluluğu ortaya çıkmaktadır (Varış ve diğerleri, 1991).

Eğitimin sadece sınıf içerisinde olmadığı ve tüm yaşamı kapsadığı gerçeği ortada iken, formal eğitimin okullarda verilmesi gerekliliği okulda gerçekleşecek eğitimin önemini daha da artırmakta ve öğrencilerin öğrenmelerini sağlayacak ortamların oluşturulması zorunluluğunu getirmektedir. Bunun nedeni, günümüzde okulların öğrenme öğretme sürecinin en önemli kısmını oluşturmasıdır (Fidan ve Erden, 1998).

Eğitim ve öğretim faaliyetlerin uygulanmasındaki en büyük paydaşların, öğretmen ve öğrencilerin bulunduğu yer sınıftır (Aydın, 1998; Celep, 2002; Gürsel, 2004). Sınıf, eğitim ve öğretim etkinliklerinin gerçekleştiği ortamdır ve eğitimde büyük bir önemi vardır. Öğrencilerin okul yaşamlarının büyük bir bölümünü geçirdiği ve öğrenim gördükleri yer olan sınıfta, öğretmenlerin rolü

* Bu çalışma Kemal Omağ'ın yüksek lisans tez çalışmasından oluşturulmuştur.

** Yrd. Doç. Dr., Yakın Doğu Üniversitesi, e-posta: askinkiraz@gmail.com

*** Doktora Öğrencisi, Yakın Doğu Üniversitesi, e-posta: kemal@omagltd.com

de çok önemlidir. Öğretim ve öğrenim etkinliklerinin önceden belirlenmiş plan ve amaçlara uygun olarak yapılması, sınıftaki öğretmenler sayesinde gerçekleşmektedir. Bu nedenledir ki; öğretmenin sınıf içerisinde, sınıf yönetimi ile ilgili ilke ve yöntemleri bilmesi gerekmektedir (Aydın, 1998).

Başar (1996), sınıf yönetimini, “öğretmen ve öğrencilerin çalışma engellerinin en aza indirilmesi, öğretim zamanının uygun kullanılması ve öğrencilerin derse etkin katılımının sağlanması” olarak tanımlamıştır. Benzer olarak Turan (2006), sınıf yönetimini, sınıfta yapılan etkinliklerin öğrenmeye odaklanarak etkili bir biçimde ve düzenli olarak sürdürülmesi ve öğrenci davranışlarına rehberlik edilmesi süreci olarak ifade etmiştir. Ayrıca sınıf yönetimi; kaynakları örgütleme, çevreyi etkili biçimde düzenleme, öğrenci gelişimini gözleme, öğrenci sorunlarını önceden tahmin edebilme gibi unsurları etkili bir biçimde koordine edebilme olarak tanımlanabilir (Terzi, 2002).

Öğretmenler, sınıf içi düzen ve disiplini korumak, öğrencileriyle etkili iletişim kurabilmek, onlara daha faydalı olabilmek ve eğitimin daha verimli olmasını sağlamak için sınıf yönetimi konusuna duyarlılık ve hassasiyetle yaklaşmak zorundadırlar (Sarıtaş, 2000). Her öğrenci, kendine özgü öğrenme ihtiyaç, istek ve amaçlarıyla ayrı bir birey olarak öğretmenin yönetimi altındadır. Öğrenim ortamının rahatlığı ve uygunluğu, öğrencinin öğrenme, bilgiyi özümseme, hazmetme ve kullanma süreci boyunca bunları göz önünde tutarak gerçekleştirmelerini sağlamak, öğretmenin sınıf yönetimi konusunda gerekli becerilere sahip olmasıyla mümkündür (Sarı, 2002).

Öte yandan Özyürek’in de (1996) vurguladığı gibi sadece az deneyimi olan ya da hiç deneyimi olmayan öğretmenlerin değil, deneyimli öğretmenlerin de sınıf yönetimi ile ilgili stratejilere ihtiyacı olmaktadır. Öğretmenin yönetim veya öğretim tarzı, öğrencilerden düşük ya da çok yüksek beklentilerinin olması, öğretmenin kendi kişisel özellikleri veya öğrencinin rolünü algılama biçimi, sınıfta zorluk yaşanmasına neden olabilir (Öztürk, 2002). Genel olarak sınıf yönetimi içerisindeki her bir ilke, aslında öğretmenlerin bilmesi ve uygulaması gereken ilkelere aittir. Bu ilkeler sayesinde öğrencilerin sürekli gelişen ve değişen dünyaya ayak uydurup daha başarılı ve bilgili olmaları sağlanabilir.

Eğitim alanındaki gelişmeler sonucunda, toplumsal gelişmelerle ilişkili olarak bazı sınıf yönetimi modelleri belirlenmiştir. Bu modeller baskıcıdan demokrasiğe, şekil yöneliminden amaç yönelimine, öğretmen merkezlienden öğrenci merkezliye doğru gelişme göstermektedir (Gürsel, 2004). Sınıf yönetimine ilişkin modellerde, sınıf yönetimi ve öğrencinin doğası konusunda farklı varsayımlardan bahsedilebilir (Turan, 2006). Öğretmenin uygun gördüğü model sınıf ortamına, öğrencilerin yetiştiği çevreye, yönetim durumuna, öğrencilerin gereksinimlerine ve hedeflerine göre farklılık gösterebilmektedir. Genel olarak dört farklı sınıf yönetim modeli ortaya çıkmıştır (Şentürk, 2006). Tepkisel modelde istenmeyen durum ya da davranışın değiştirilmesi ve düzen sağlayabilmek için ödül-ceza etkinliklerinin uygulanması amaçlanmıştır (Delamont, 1983). Önlemsel model öğrencilerin sınıfta sergiledikleri negatif davranışları ve negatif olayları gerçekleşmeden önlemeye yönelik oluşturulan bir modeldir. “Öğretmenin öğrencinin dikkatini anlatılacak konuya çekebilme için dersin konusu ile ilgili küçük öykülerle derse başlaması” bu modelin uygulanmasına örnek olarak gösterilebilir (Ağaoğlu, 2006). Gelişimsel model öğrencilerin fiziksel, zihinsel, duygusal, sosyal, cinsel, törel ve diğer gelişim özelliklerini dikkate alarak onları yönlendirmeyi; öğrencilerden gelişim düzeylerine uygun davranışlar beklemeyi ve sınıftaki etkinliklerde öğrencilerin bireysel gelişim özelliklerini de dikkate almayı benimsemiş bir modeldir (İra, 2004; Şentürk, 2006). Bütünsel model tüm modellerin bir sentezidir. Önlemsel modele öncelik verme, gruba olduğu kadar bireye de yönelme, istenmeyen davranışın nedenlerini ortadan kaldırma, öğrencinin gelişimiyle uyumlu içerikler sunma bu modelde bir arada bulunur. Modelde, çevre kavramı ile ilgili olarak okul, aile ve boş zaman etkinliklerinin dahil edildiği arkadaş çevresi bulunmaktadır (Üre, 2003).

Teknolojinin beraberinde getirdiği “değişerek gelişme” ilkesine uygun olarak güncelleştirilen eğitim programları, geleneksel yaklaşımı alt basamaklara indirerek öğrenciyi merkeze alan öğretim yöntemlerinin oluşturulduğu bir eğitim anlayışını öngörmektedir. 2005 yılında uygulamaya konulan yeniden yapılanma sürecinde öğrenci tarafından anlaşılması güç, karmaşık ve zevksiz görünen fen programları, eski Fen Bilgisi programının genel bir analizi sonucunda ayrı bir özen ve önemle geliştirilmiş, yeni fen ve teknoloji programı oluşturulmuştur. Fen ve teknoloji programı, öğretmeni merkeze alıp, öğrenciyi pasivize eden, kendisine sunulanı sorgusuz kabul ettirme anlayışını

benimseyen eğitim sistemi yerine; öğrenciyi meraklı, sorgulayıcı, araştırmacı kılarak aktif hale getiren öğrenci merkezli eğitim anlayışını benimsemiştir (Kiraz, 2007).

Fen eğitiminin amacı fen bilimlerini iyi kavramış, var olan bilgisini günlük yaşamda kullanabilen, yeni fikirlere açık ve objektif düşünebilen bireyler yetiştirmektir. Bu amacı gerçekleştirebilmek için uygun ortamların oluşturulması ve fen öğretiminin nitelikli hale getirilmesi zaruridir (Güneş ve Demir, 2007). Fen bilimlerini iyi özümseyen bireyler yaşadığı doğayı ve evreni doğru algılayan, toplumu ve toplumsal olay ve olguları sorgulayan, eleştiren ve analitik düşünme yöntemlerini kullanan bireylerdir (Temizyürek, 2003).

Fen öğretmenleri, fen eğitiminde yapılan tüm reform çalışmalarının uygulayıcıları olduklarından bu reform çalışmalarının başarısında en önemli faktördürler. Fen öğretmenlerinin eğitim ve öğretim hakkındaki inançları ve bu inançların onların öğretimi nasıl etkilediğini anlamak öğretmen eğitiminde önemli bir konudur. Nitekim bu anlayış fen öğretmenlerinin gerek hizmet öncesi, gerekse hizmet içi eğitiminde, eğitimsel reform çabaları çerçevesinde düzenlemeler yapabilmek için gereklidir (Yalaki, 2010). Öğretmenler tarafından uygulanan değişik sınıf yönetimi davranışlarının etkilediği öğrencilerin bu davranışlara yönelik tutumları da çok önemlidir. Öğrenciler, öğretmenlerinin uyguladıkları sınıf yönetimi davranışları sayesinde derste daha aktif ve daha başarılı olabilmekte ve böylece dersler daha verimli olabilmektedir. Tüm bu düşüncelere ilişkin olarak görülmektedir ki, ilköğretim eğitim programında yer alan fen eğitiminde, öğrencilerin, öğretmenlerin uyguladıkları sınıf yönetimi tekniklerine bakışlarının değerlendirilmesi, eğitimlerinin daha ileri basamaklarında bu derse yönelik tutumlarının olumlu yönde şekillendirilmesi açısından yadsınamaz bir gerçeklik ve gereklilik oluşturmaktadır.

Bu gereksinimlerden hareketle yapılan bu çalışmanın problem cümlesini “İlköğretim 6 ve 7. sınıf öğrencileri, Fen ve Teknoloji dersi öğretmenlerinin sınıf yönetimi davranışlarını nasıl değerlendirmektedir?” sorusu oluşturmaktadır. Ayrıca, “Öğrencilerin fen derslerine ilişkin tutumları ile öğretmenlerin sınıf yönetimi davranışları arasında anlamlı bir ilişki var mıdır?” sorusu alt problem olarak değerlendirilmiştir.

Bu çalışmanın amacı, Kuzey Kıbrıs'ta görev yapan Fen ve Teknoloji dersi öğretmenlerinin sınıf yönetimi tekniklerini öğrencilerin algılarına göre belirleyerek, kullanılan bu tekniklerin öğrencilerin fen derslerine yönelik tutumlarını nasıl etkilediğini ortaya çıkarmaktır. Çalışmanın amacı doğrultusunda aşağıdaki araştırma soruları cevaplanmaya çalışılmıştır:

1. Öğrencilerin Sınıf Yönetimi Değerlendirme Ölçeğinin alt boyutlarına ilişkin algıları ne düzeydedir?
2. Sınıf yönetimi davranışlarına ilişkin öğrenci algıları; öğrencilerin cinsiyetlerine, sınıflarına, okulun eğitim diline, okul türüne göre değişkenlik göstermekte midir?
3. Öğrencilerin fene yönelik tutumları ne düzeydedir?
4. Öğrencilerin öğretmenlerin sınıf yönetimi tekniklerini algılamaları ile fen ve teknoloji derslerine yönelik tutumları arasında bir ilişki var mıdır?

İlköğretimin son basamaklarında öğretmenlerin özellikle temel dersler olarak kabul edilen matematik, fen ve dil derslerindeki sınıf yönetimi davranışları, öğrencilerin ilerideki eğitim yaşamlarını ve kariyer seçimlerini direkt olarak etkilemektedir. Bu nedenle bu dersleri veren öğretmenlerin uyguladıkları sınıf yönetimi davranışları üzerinde çalışma yapmak ve sonuca bağlı önerilerde bulunmak, bu araştırma için ayrı bir önem teşkil etmektedir. İlgili literatür tarandığında ilköğretimin son basamaklarında ana derslerden biri olarak kabul edilen fen ve teknoloji dersine yönelik benzer bir araştırmanın yapılmadığı görülmüştür. Branş farkı gözetmeksizin yapılan çalışmalarda örneklem olarak genellikle ilköğretim 4. ve 5. sınıf öğrencileri, lisans öğrencileri ya da öğretmenler seçilmiştir (Altınparmak, 2009; Ilgar, 2007; Konti, 2007; Ratzburg, 2010; Sağlam, Adıgüzel ve Güngör, 2008). Araştırmalarda, öğrenci algılarının en fazla yaş, cinsiyet ve okul türüne göre değişkenlik gösterdiği görülmüştür (Burç, 2006; Duman, Gelişli ve Çetin, 2004; Ilgar, 2007; Konti, 2007; Ünlü, 2008). KKTC literatürü bünyesinde gerek fen grubu öğretmenlerinin sınıf yönetimi davranışlarına, gerekse öğrencilerin bu derse yönelik tutumlarına ilişkin herhangi bir çalışmaya rastlanmamıştır. Bu yönüyle, yapılan bu çalışmanın alan yazındaki boşlukları dolduracağı ve benzer çalışmalara emsal teşkil edeceği düşünülmektedir.

2. YÖNTEM

2.1. Araştırmanın Modeli

Nicel araştırma yöntemi ile yürütülen bu çalışmada ilişkisel (korelasyonel) tarama deseni kullanılmıştır. Çalışmada, öğrencilerin sınıf içinde fen ve teknoloji dersi öğretmenleri tarafından kullanılan sınıf yönetimi davranışlarını algılama durumları belirlenmiş ve bu algıya cinsiyet, sınıf düzeyi, okul türü ve eğitim dili değişkenlerinin etkisi incelenmiştir. Ayrıca, öğrencilerin fen ve teknoloji dersine yönelik tutumları ile öğretmenlerinin sınıf içinde kullandıkları sınıf yönetimi davranışlarına bakış açıları arasında herhangi bir anlamlı ilişki olup olmadığına da bakılmıştır.

2.2. Evren ve Örneklem

Bu araştırmanın evrenini, KKTC'nin başkenti Lefkoşa'da bulunan ortaöğretim kurumlarının 6. ve 7. sınıflarında öğrenim görmekte olan öğrenciler oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemini Lefkoşa'da faaliyet gösteren ve KKTC Milli Eğitim Bakanlığı Genel Ortaöğretim Dairesine bağlı olan dört değişik türdeki okulda eğitim gören 589 ilköğretim 6. ve 7. sınıf öğrencileri oluşturmaktadır.

Örneklem, olasılıklı örnekleme yöntemlerinden küme örnekleme yoluyla belirlenmiştir. KKTC eğitim sisteminde var olan farklı okul türlerini yansıtmak amacıyla şehir merkezinde Türkçe ve İngilizce şubeleriyle eğitim veren bir devlet okulu (Atleks Sanverler Ortaokulu - ASO), kırsal kesimde Türkçe ve İngilizce şubeleriyle eğitim veren bir devlet okulu (Değirmenlik Lise - DL), sadece İngilizce eğitim veren bir devlet okulu (Türk Maarif Koleji - TMK) ve sadece İngilizce eğitim veren bir özel okul (Yakın Doğu Koleji - YDK) seçilmiştir. Tablo 1 örnekleme dahil olan öğrencilerin okul, sınıf ve cinsiyete göre genel dağılımını göstermektedir.

Tablo 1: Örneklemin Dağılımı

		Kız		Erkek		Toplam
		f	%	F	%	
TMK	6. Sınıf	40	54	34	46	74
	7. Sınıf	33	47,1	37	52,9	70
	Toplam	73	50,7	71	49,3	144
YDK	6. Sınıf	40	43,5	52	56,5	92
	7. Sınıf	32	48,5	34	51,5	66
	Toplam	72	45,6	86	54,4	158
DL	6. Sınıf	30	42,3	41	57,7	71
	7. Sınıf	37	48,1	40	51,9	77
	Toplam	67	45,3	81	54,7	148
ASO	6. Sınıf	29	42,6	39	57,4	68
	7. Sınıf	30	42,3	41	57,7	71
	Toplam	59	42,4	80	57,6	139
TOPLAM		271		318	589	

589 öğrencinin 305'ini (%51,8) 6. sınıf öğrenciler, 284'ünü (%48,2) ise 7. sınıf öğrenciler oluşturmaktadır. Çalışmaya katılan toplam kız öğrenci sayısı 271 (%46), toplam erkek öğrenci sayısı ise 318'dir (%54). Çalışmanın örneklemini oluşturan öğrencilerin 144'ü (%24,5) TMK'den, 158'i (%26,8) YDK'den, 148'i (%25,1) DL'den ve 139'u (%23,6) ise ASO'dandır.

2.3. Verilerin Toplanması

2.3.1. Sınıf Yönetimi Değerlendirme Ölçeği

Sınıf Yönetimi Değerlendirme Ölçeği (SYDÖ) araştırmacı tarafından geliştirilen ve fen ve teknoloji öğretmenlerinin sınıf içerisinde uyguladıkları sınıf yönetimi tekniklerini öğrenci görüşüne göre değerlendirmeyi amaçlayan bir ölçektir. Literatür taraması sonucunda 72 soruluk madde havuzu elde edilmiştir. Bu madde havuzunda yer alan soruların uygunluğunu değerlendirmek amacı ile Sınıf Yönetimi, Ölçme Değerlendirme, Fen Öğretimi ve Türkçe Öğretimi alanlarında uzman öğretim üyeleri görüşlerine başvurulmuştur. Uzman görüşleri doğrultusunda 49 maddenin ankete dahil edilmesi

kararlaştırılmıştır. Anket 5'li likert tipi bir puanlama sistemine göre oluşturulmuştur. Düzenlenen anketin yapı geçerliliğinin sağlanması için rastgele seçilmiş 100 öğrenciye pilot uygulaması yapılarak öğrencilerin görüşleri alınmıştır. Pilot uygulama sonrası alınan veriler, ölçeğin faktör yapısını ve alt boyutlarını belirlemek amacıyla açımlayıcı ve doğrulayıcı faktör analizlerine tabi tutulmuştur. Analiz sonucunda aynı faktör grubunda toplanan maddelere uygun olarak 9 alt boyut oluşturulmuştur. Ölçekte yer alan bu alt boyutlar Görsel Araç Kullanma (4 madde), Derse Devamsızlık – Gecikme (6 madde), Öğrencileri Tanıma Düzeyi (4 madde), Dersin Anlaşılma Düzeyi (5 madde), Öğretmen Öğrenci İletişim Düzeyi (11 madde), Öğrencilerin Sınıf Kurallarına Uyma Düzeyi (7 madde), Güdüleme (5 madde), Dönüt Alma – Düzeltme (3 madde), İstenmeyen Davranışlara Tepkiler (4 madde) şeklindedir.

Hazırlanan ölçeğin güvenilirliğini desteklemek ve iç tutarlılığını incelemek amacıyla ölçeğin Cronbach Alfa iç tutarlılık katsayısı hesaplanmıştır. Öğrencilerden toplanan ilk verilere güvenilirlik analizi yapıldığında SYDÖ'nün güvenilirlik katsayı değeri (α) 0,869 olarak bulunmuştur. Ölçme aracının güvenilirliği için aranılan iki temel ölçüt, "değişik zamanlarda elde edilen cevaplar arasında tutarlık" ve "aynı zamanda elde edilen cevaplar arasında tutarlık" olarak açıklanabilir (Büyüköztürk, 2004). Bu bağlamda çalışmada kullanılan ölçeğin ve alt boyutlarının zamana göre değişmezliğini değerlendirmek amacı ile güvenilirlik analizi ana uygulama sonrası tekrar edilmiş ve Cronbach Alfa değeri 0,896 olarak bulunmuştur.

2.3.2. Fen Tutum Ölçeği

Öğrencilerin fen ve teknoloji dersine yönelik tutumlarını belirlemek için Geban ve diğerleri (1994) tarafından hazırlanan "Fen Tutum Ölçeği" (FTÖ) kullanılmıştır. 5'li Likert tipinde 15 maddeden oluşan tutum ölçeği, tek boyutlu olarak hazırlanmıştır ve 11 olumlu, 4 olumsuz maddeden oluşmaktadır. Ölçeğin güvenilirlik katsayı değeri Geban ve diğerleri tarafından 0,83 olarak bildirilmiştir. Ölçek daha önce kullanıldığı çalışmadan farklı bir evren ve örneklem grubu ile kullanılacağı için çalışmaya başlanılmadan önce ölçeğin güvenilirlik analizinin yapılmasına karar verilmiştir. 6. sınıftan 50 ve 7. sınıftan 50 olmak üzere rastgele seçilmiş 100 öğrenciye uygulanan ön çalışmada FTÖ'nün Cronbach Alfa değeri 0,859 olarak bulunmuştur. Ölçek, güvenilirliğin kontrolü açısından ana uygulamadan sonra tekrar analiz edilmiştir. Değerlendirme sonrası ölçeğin tekrarlanmış Cronbach Alfa değeri 0,880 olarak bulunmuştur.

2.4. Verilerin Analizi

Araştırmanın değişkenlerine ait veriler frekans ve yüzde dağılımları ile gösterilmiştir. Ölçeklerin çözümlenmesi sürecinde toplanan veriler, bilgisayarda 'PASW 18 Statistics' isimli istatistik programına araştırmacı tarafından girilmiştir.

Verilerin çözümlenmesinde öncelikle araştırmaya uygun analiz türünün belirlenmesi için çalışmalar yapılmıştır. Araştırmada parametrik analiz yöntemlerinin mi yoksa parametrik olmayan analiz yöntemlerinin mi kullanılması gerektiğini belirlemek ve SYDÖ'den elde edilen verilerin normal dağılıma uygunluğunu ölçmek için Tek Örneklem Kolmogorov Smirnov Testi yapılmıştır. Analiz sonucunda Assymp. Sig. (Anlamlılık) değerlerin istatistiksel anlamlılık hesaplarında sınır değeri kabul edilen 0,05'ten küçük ve hatta bütün alt boyutların 0,00 olması, incelenen alt boyutların dağılımlarının normal sınırlar içinde olmadığını göstermiştir. Bu durum çalışmada parametrik olmayan (non-parametrik) analiz yöntemlerinin kullanılmasının gerekliliğini vurgulamıştır.

SYDÖ'de olumlu maddeler için her zaman=4, çoğu zaman=3, bazen=2, çok az=1 ve hiçbir zaman=0 puan olarak, olumsuz maddelerde ise her zaman=0, çoğu zaman=1, bazen=2, çok az=3 ve hiçbir zaman=4 puan olarak değerlendirilmiştir. Tablo 2'de öğrencilerin alt boyutlar için verdikleri puanların değerlendirilme aralıkları görülmektedir. FTÖ için olumlu ifadelerde puanlama kesinlikle katılıyorum=4, katılıyorum=3, kararsızım=2, katılmıyorum=1 ve kesinlikle katılmıyorum=0 olarak değerlendirilmiştir. Verilerin istatistik programına girişi yapılırken olumsuz ifadelerin puanlaması tersten yapılmıştır. Öğrencilerin FTÖ'ye verdikleri cevapların toplam değerlerinin incelenmesi yapılırken 60 ile 46 arası puan alan öğrencilerin fen derslerine karşı tutumları "çok iyi", 45 ile 31 arası

puan alan öğrencilerin tutumları “iyi”, 30 ile 16 arası puan alan öğrencilerin tutumları “orta” ve 15 ve altında puan alan öğrencilerin tutumları “iyi değil” olarak değerlendirilmiştir.

Tablo 2: SYDÖ Alt Boyut Değerlendirme Aralıkları

Alt Boyutlar	Çok İyi	İyi	Orta	İyi Değil
Görsel Araç Kullanma	16 – 13	12 – 9	8 – 5	4 – 0
Derse Devamsızlık – Gecikme	24 – 19	18 – 13	12 – 7	6 – 0
Öğrencileri Tanıma Düzeyi	16 – 13	12 – 9	8 – 5	4 – 0
Dersin Anlaşılma Düzeyi	20 – 16	15 – 11	10 – 6	5 – 0
Öğretmen Öğrenci İletişim Düzeyi	44 – 34	33 – 23	22 – 12	11 – 0
Öğrencilerin Sınıf Kurallarına Uyma Düzeyi	28 – 22	21 – 15	14 – 8	7 – 0
Güdüleme	20 – 16	15 – 11	10 – 6	5 – 0
Dönüt Alma - Düzeltme	12 – 10	9 – 7	6 – 4	3 – 0
İstenmeyen Davranışlara Tepkiler	16 – 13	12 – 9	8 – 5	4 – 0

Öğrencilerin fen ve teknoloji dersi öğretmenlerinin sınıf içi davranışlarını değerlendirmelerinde okul türü, sınıf, eğitim dili ve cinsiyet değişkenlerinin etkisini belirlemek için “t-testi” ve “Mann Whitney U-testi” uygulanmıştır. Ayrıca, öğrencilerin fen ve teknoloji dersi öğretmenlerinin sınıf içi davranışlarını değerlendirme sonuçları ile fen dersine yönelik tutumları arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki olduğu varsayılmıştır. Bu ilişkiyi belirlemek için “Pearson Korelasyon” katsayısı kullanılmıştır.

3. BULGULAR

3.1. Öğrencilerin SYDÖ’nün Alt Boyutlarına İlişkin Algıları

Çalışmanın bu bölümünde öğrencilerin fen grubu öğretmenlerinin sınıf yönetimi davranışlarını ölçen SYDÖ’nün 9 alt boyutuna göre verdikleri cevaplar incelenmiştir. Bulgular; öğrencilerin cinsiyeti, sınıfları, okullarının türü ve eğitim gördükleri dil değişkenlerine göre değerlendirilmiştir.

Tablo 3’te ölçek alt boyutlarının cinsiyete göre değerlendirilmesi görülmektedir. Çalışmaya 271 kız ve 318 erkek öğrenci katılmıştır. Bulgulara göre “Görsel Araçları Kullanma” ve “Öğretmen Öğrenci İlişki Düzeyi” alt boyutları dışında kalan tüm alt boyutlarda kız öğrencilerin erkek öğrencilere göre öğretmenlerini “çok iyi” düzeyinde değerlendirdikleri görülmüştür. Kız öğrencilerin 172’si (%63,5) “Dersin Anlaşılma Düzeyi” alt boyutunda öğretmenlerini “çok iyi” olarak değerlendirirken, erkek öğrencilerin 148’i (%46,5) “Öğretmen Öğrenci İlişki Düzeyi” alt boyutunda öğretmenlerini “çok iyi” olarak değerlendirmiştir. Bunun yanında kız öğrencilerin %16,6’sı ve erkek öğrencilerin %9,4’ü öğretmenlerini “Derse Devamsızlık – Gecikme” alt boyutunda “iyi değil” olarak değerlendirmişlerdir.

Tablo 3: Ölçek Alt Boyutlarının Cinsiyete Göre Değerlendirilmesi

	Çok İyi		İyi		Orta		İyi Değil	
	Kız	Erkek	Kız	Erkek	Kız	Erkek	Kız	Erkek
Öğrencileri Tanıma Düzeyi	54	48	134	159	72	97	11	14
Dersin Anlaşılma Düzeyi	172	168	82	105	9	38	8	7
Güdüleme	141	141	98	133	19	36	13	8
Dönüt Alma	119	99	103	133	40	73	9	13
Görsel Araçları Kullanma	72	94	113	126	53	60	33	38
Derse Devamsızlık – Gecikme	37	37	96	127	93	124	45	30
Sınıf Kurallarına Uyma Düzeyi	68	76	146	163	47	66	10	13
İstenmeyen Davranışlara Tepkiler	145	130	81	114	33	59	12	15
Öğretmen Öğrenci İlişki Düzeyi	120	148	129	135	19	33	3	2

Çalışmaya 6. sınıflardan 305, 7. sınıflardan 284 öğrenci katılmıştır. Tablo 4 incelendiğinde 6. sınıf öğrencilerinin 7. sınıf öğrencilerine göre fen grubu öğretmenlerinin sınıf yönetimi davranışlarını tüm alt boyutlarda “çok iyi” olarak değerlendirdikleri görülmektedir. 6. sınıf öğrencilerinin 180’i

(%59,0) ve 7. sınıf öğrencilerinin 160'ı (%56,3) "Dersin Anlaşılma Düzeyi" alt boyutunda öğretmenlerini "çok iyi" olarak değerlendirmiştir. 6. sınıf öğrencilerinin %10,2'si "Derse Devamsızlık – Gecikme" alt boyutunda; 7. sınıf öğrencilerinin ise %16,9'u "Görsel Araçları Kullanma" alt boyutunda öğretmenlerini "iyi değil" aralığında değerlendirdikleri saptanmıştır.

Tablo 4: Ölçek Alt Boyutlarının Sınıfa Göre Değerlendirilmesi

	Çok İyi		İyi		Orta		İyi Değil	
	6	7	6	7	6	7	6	7
Öğrencileri Tanıma Düzeyi	58	44	166	127	73	96	8	17
Dersin Anlaşılma Düzeyi	180	160	101	86	21	26	3	12
Güdüleme	151	131	133	98	15	40	6	15
Dönüt Alma	132	86	112	124	55	58	6	16
Görsel Araçları Kullanma	94	72	135	104	53	60	23	48
Derse Devamsızlık – Gecikme	48	26	108	115	118	99	31	44
Sınıf Kurallarına Uyma Düzeyi	87	57	151	158	63	50	4	19
İstenmeyen Davranışlara Tepkiler	154	121	103	92	43	49	5	22
Öğretmen Öğrenci İlişki Düzeyi	120	98	174	140	11	41	0	5

Çalışmaya katılan 321 (%54,5) öğrenci İngilizce dilinde ve 268 (%45,5) öğrenci Türkçe dilinde eğitim almaktadır. Tablo 5 incelendiğinde İngilizce eğitim alan öğrencilerin Türkçe eğitim alan öğrencilere göre 9 alt boyutun tamamında öğretmenlerini "çok iyi" olarak değerlendirdikleri görülmektedir. Türkçe eğitim alan öğrenciler "Güdüleme", "Görsel Araçları Kullanma", "Derse Devamsızlık-Gecikme" ve "Öğretmen Öğrenci İlişki Düzeyi" alt boyutlarında "iyi" değerlendirmesi yapmışlardır. "Dersin Anlaşılma Düzeyi" alt boyutunun hem İngilizce, hem de Türkçe eğitim gören öğrenciler tarafından yüksek oranda "çok iyi" olarak değerlendirildiği belirlenmiştir. İngilizce eğitim alan öğrencilerin %18,1'inin "Derse Devamsızlık – Gecikme" ve %15,9'unun "Görsel Araçları Kullanma" alt boyutlarında öğretmenlerini "iyi değil" olarak değerlendirdikleri görülmüştür.

Tablo 5: Ölçek Alt Boyutlarının Eğitim Diline Göre Değerlendirilmesi

	Çok İyi		İyi		Orta		İyi Değil	
	İ*	T**	İ*	T**	İ*	T**	İ*	T**
Öğrencileri Tanıma Düzeyi	74	28	156	137	81	88	10	15
Dersin Anlaşılma Düzeyi	196	144	95	92	18	29	12	3
Güdüleme	165	117	112	119	29	26	15	6
Dönüt Alma	150	68	122	114	41	72	8	14
Görsel Araçları Kullanma	114	52	103	136	53	60	51	20
Derse Devamsızlık – Gecikme	38	36	98	125	127	90	58	17
Sınıf Kurallarına Uyma Düzeyi	77	67	164	145	65	48	15	8
İstenmeyen Davranışlara Tepkiler	176	99	96	99	34	58	15	12
Öğretmen Öğrenci İlişki Düzeyi	149	69	137	177	32	20	3	2

*İ: İngilizce **T: Türkçe

Tablo 6 incelendiğinde çalışmaya devlet koleji olan TMK'den katılan 144 (%24,5) öğrencinin öğretmenlerini genelde "çok iyi" veya "iyi" olarak değerlendirdikleri ve özellikle "Dersin Anlaşılma Düzeyi" ile "İstenmeyen Davranışlara Tepkiler" alt boyutlarında yarıdan fazlasının öğretmenlerini "çok iyi" olarak değerlendirdiği görülmektedir. Bu değerlere paralel olarak özel bir kolej olan YDK'den çalışmaya katılan 158 (%26,8) öğrencinin de genellikle öğretmenlerini "çok iyi" ya da "iyi" olarak değerlendirdikleri, özellikle "Dersin Anlaşılma Düzeyi", "Güdüleme" ve "İstenmeyen Davranışlara Tepkiler" alt boyutlarında öğrencilerin yarıdan fazlasının öğretmenlerini "çok iyi" gördükleri bulunmuştur. Kırsal bölge devlet okulu olan DL'den çalışmaya katılan 148 (%25,1) öğrencinin ölçeğin alt boyutlarına göre öğretmenlerinin sınıf yönetimi davranışlarını "çok iyi" veya "iyi" olarak değerlendirdikleri görülmektedir. Şehir merkezinde yer alan ve devlet okulu olan ASO değerlendirmeye alındığında çalışmaya katılan 139 (%23,6) öğrencinin öğretmenlerini 7 alt boyutta "iyi" olarak değerlendirdikleri görülmüştür. TMK öğrencilerinin %31,2'si "Görsel Araçları Kullanma"; YDK öğrencilerinin %12,7'si ve DL öğrencilerinin %12,2'si "Derse Devamsızlık –

Gecikme”; ASO öğrencilerinin ise %7,2’si “Öğrencileri Tanıma Düzeyi” alt boyutlarında öğretmenlerini “iyi değil” olarak değerlendirmişlerdir.

Tablo 6: Ölçek Alt Boyutlarının Okul Türüne Göre Değerlendirilmesi

	Çok İyi				İyi				Orta				İyi Değil			
	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4
Öğrencileri Tanıma Düzeyi	32	38	21	11	64	83	79	67	39	36	43	51	9	1	5	10
Dersin Anlaşılma Düzeyi	86	101	97	56	38	50	40	59	9	6	10	22	11	1	1	2
Güdüleme	52	100	81	49	57	49	55	70	22	7	10	16	13	2	2	4
Dönüt Alma	57	87	53	21	61	54	61	60	20	15	28	50	6	2	6	8
Görsel Araçları Kullanma	33	77	37	19	37	57	62	83	29	22	33	29	45	2	16	8
Derse Devamsızlık Gecikme	13	24	14	23	35	55	64	69	60	59	52	46	36	20	18	1
Sınıf Kurallarına Uyma Düzeyi	29	44	35	36	57	94	79	79	45	18	32	18	13	2	2	6
İstenmeyen Davranışlara Tepkiler	74	93	66	42	42	46	52	55	15	17	26	34	13	2	4	8
Öğretmen Öğrenci İlişki Düzeyi	60	79	57	22	58	72	81	103	23	7	10	12	3	0	0	2

1: Türk Maarif Koleji

2: Yakın Doğu Koleji

3: Değirmenlik Lisesi

4: Atleks Sanverler Ortaokulu

Ölçek alt boyutları genel olarak incelendiğinde en olumlu değerlerin “Dersin Anlaşılma Düzeyi” (340 öğrenci - %57,7), “Güdüleme” (282 öğrenci - %47,9) ve “İstenmeyen Davranışlara Tepkiler” (275 öğrenci - %46,7) alt boyutlarında ortaya çıktığı; “Öğrencileri Tanıma Düzeyi” (293 öğrenci - %49,8), “Sınıf Kurallarına Uyma Düzeyi” (309 öğrenci - %52,5) ve “Öğretmen Öğrenci İlişki Düzeyi” (314 öğrenci - %53,3) alt boyutlarının “iyi” düzeyde bulgu verdiği görülmektedir. Öğrenciler “Derse Devamsızlık ve Gecikme” (75 öğrenci - %12,7) ve “Görsel Araçları Kullanma” (71 öğrenci - %12,1) alt boyutlarında fen grubu öğretmenleri hakkında olumsuz görüş bildirmişlerdir.

3.2. Öğrencilerin SYDÖ’ye İlişkin Algılarının Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi

Araştırmanın bu bölümünde çalışmanın cinsiyet, sınıf ve eğitim dili değişkenleri ile SYDÖ ortalama puanı karşılaştırılmıştır. Tablo 7’deki Mann Whitney U - testi sonuçları incelendiğinde SYDÖ sonuçlarının çalışmaya katılan öğrencilerin cinsiyetine göre istatistiksel olarak anlamlı bir fark gösterdiği, tablodaki sıra ortalamaları incelendiğinde ise öğretmenlerin sınıf yönetimini davranışlarını değerlendirmede kız öğrencilerin erkek öğrencilere göre daha yüksek değer aldıkları görülmektedir.

Tablo 7: SYDÖ Ortalama Puanlarının Cinsiyete Göre Değerlendirilmesi

Cinsiyet	N	Sıra Ort.	Sıra Top.	U	P
Kız	271	315,87	85602,00	37432	0,006
Erkek	318	277,21	88153,00		

Tablo 8’deki Mann Whitney U - testi sonuçları incelendiğinde SYDÖ sonuçlarının çalışmaya katılan öğrencilerin sınıfına göre istatistiksel olarak anlamlı bir fark gösterdiği görülmektedir. Sıra ortalamalarına bakıldığında 6. sınıf öğrencilerin 7. sınıf öğrencilere göre değerlendirmelerinin daha yüksek olduğu anlaşılmaktadır.

Tablo 8: SYDÖ Ortalama Puanlarının Sınıfa Göre Değerlendirilmesi

Sınıf	N	Sıra Ort.	Sıra Top.	U	P
6	305	319,38	97411,00	35874	0,000
7	284	268,82	76344,00		

Tablo 9’deki Mann Whitney U - testi sonuçları incelendiğinde ölçek sonuçlarının çalışmaya katılan öğrencilerin eğitim diline göre istatistiksel olarak anlamlı bir fark gösterdiği görülmektedir. Sıra ortalamalarına bakıldığında İngilizce eğitim alan öğrencilerin Türkçe eğitim alan öğrencilerden daha olumlu oldukları gözlemlenmektedir.

Tablo 9: SYDÖ Ortalama Puanlarının Eğitim Diline Göre Değerlendirilmesi

Sınıf	N	Sıra Ort.	Sıra Top.	U	P
İngilizce	321	317,36	101873,00	35836	0,000
Türkçe	268	268,22	71882,00		

3.3. Öğrencilerin Fen Derslerine Karşı Tutumlarının Değerlendirilmesi

Tablo 10 incelendiğinde çalışmaya katılan 271 kız öğrencinin 116'sının fene karşı tutumunun "çok iyi", 90'nın "iyi", 32'sinin "orta" ve 33'ünün "iyi değil" olduğu görülmektedir. Çalışmaya katılan 318 erkek öğrenciden 109'unun fene karşı tutumunun "çok iyi", 138'inin "iyi", 39'unun "orta" ve 32'sinin "iyi değil" olduğu bulunmuştur.

Tablo 10: FTÖ Puanlarının Cinsiyete Göre Değerlendirilmesi

	Çok İyi		İyi		Orta		İyi Değil		Toplam
	F	%	f	%	F	%	F	%	
Kız	116	42,8	90	33,2	32	11,8	33	12,2	271
Erkek	109	34,3	138	43,4	39	12,3	32	10,1	318

Tablo 11 incelendiğinde çalışmaya katılan ve sayıları toplamda 305 olan 6. sınıf öğrencisinden 115'inin fene karşı tutumunun "çok iyi", 119'unun "iyi", 34'ünün "orta" ve 37'sinin "iyi değil" olduğu; 7. sınıf öğrenciler incelendiğinde ise çalışmaya katılan 284 öğrenciden 110'unun fene karşı tutumunun "çok iyi", 109'unun "iyi", 37'sinin "orta" ve 28'inin "iyi değil" olduğu görülmektedir.

Tablo 11: FTÖ Puanlarının Sınıfa Göre Değerlendirilmesi

	Çok İyi		İyi		Orta		İyi Değil		Toplam
	F	%	f	%	F	%	F	%	
6. sınıf	115	37,7	119	39	34	11,1	37	12,1	305
7. sınıf	110	38,7	109	38,4	37	13	28	9,9	284

Tablo 12 incelendiğinde örnekleme göre 321 İngilizce eğitim gören öğrenciden 133'ünün fene karşı tutumunun "çok iyi", 129'unun "iyi", 32'sinin "orta" ve 27'sinin "iyi değil" olduğu; Türkçe eğitim alan öğrenciler incelendiğinde ise çalışmaya katılan 268 öğrenciden 92'sinin fene karşı tutumunun "çok iyi", 99'unun "iyi", 39'unun "orta" ve 38'inin "iyi değil" olduğu görülmektedir.

Tablo 12: FTÖ Puanlarının Eğitim Diline Göre Değerlendirilmesi

	Çok İyi		İyi		Orta		İyi Değil		Toplam
	F	%	f	%	F	%	F	%	
İngilizce	133	41,4	129	40,2	32	10	27	8,4	321
Türkçe	92	34,3	99	36,9	39	14,6	38	14,2	268

Tablo 13 incelendiğinde çalışmaya katılan 144 TMK öğrencisinden 56'sının fene karşı tutumunun "çok iyi", 62'sinin "iyi", 20'sinin "orta" ve 6'sının "iyi değil" olduğu, YDK'den çalışmaya katılan 158 öğrencinin 67'sinin fene karşı tutumunun "çok iyi", 60'nın "iyi", 11'inin "orta" ve 20'sinin "iyi değil" olduğu bulunmuştur. DL'den çalışmaya katılan 148 öğrenciden 62'sinin fene karşı tutumunun "çok iyi", 57'sinin "iyi", 10'unun "orta" ve 19'unun "iyi değil" olduğu, ASO'nun 139 öğrencisinden 40'mın fene karşı tutumunun "çok iyi", 49'unun "iyi", 30'unun "orta" ve 20'sinin "iyi değil" olduğu görülmektedir.

Tablo 13: FTÖ Puanlarının Okul Türüne Göre Değerlendirilmesi

	Çok İyi		İyi		Orta		İyi Değil		Toplam
	F	%	f	%	F	%	F	%	
TMK	56	38,9	62	43,1	20	13,9	6	4,2	144
YDK	67	42,4	60	37,9	11	7	20	12,7	158
DL	62	41,9	57	38,5	10	6,8	19	12,8	148
ASO	40	28,7	49	35,3	30	21,6	20	14,4	139

3.4. FTÖ ile SYDÖ Arasındaki İlişki

Tablo 14’te FTÖ puanları ile SYDÖ puanları karşılaştırılmıştır. Elde edilen bulgulara göre çalışmaya katılan öğrencilerin FTÖ ile SYDÖ Pearson Korelasyon katsayısı sonuçları arasında orta düzeyde pozitif bir ilişki olduğu görülmektedir.

Tablo 14: FTÖ ile SYDÖ Arasındaki İlişki

	FTÖ	SYDÖ
Pearson Korelasyon	1	0,474(**)
Anlamlılık (2-kuyruklu)		0,000
N	589	589

* Korelasyon 0,01 düzeyinde anlamlı (2-kuyruklu)

4. TARTIŞMA ve SONUÇ

Formal eğitimin en önemli unsurları olarak kabul edilen öğretmen ve öğrencilerin birbirleriyle etkileşim içerisinde buldukları sınıf ortamında yapılan eğitim, öğrencilerin yaşamları üzerinde kalıcı izler yaratmaktadır. Öğretmen tarafından verimli bir eğitim ve öğrenme ortamının sağlanması, öğretmenin etkili sınıf yönetimi davranışları ile mümkündür. Eğitim alanında son yıllarda hızlanan araştırmaların içinde “sınıf yönetimi” temasına ilişkin araştırmaların önemli bir yer kapladığı görülmektedir.

Bu araştırmada KKTC MEB’e bağlı dört değişik türdeki okulda 6. ve 7. sınıf öğrenimlerine devam eden öğrencilerin Fen ve Teknoloji dersi öğretmenlerinin sınıf yönetimi davranışlarını algılamaları değerlendirilmiştir. Sonuçlar öğrencilerin cinsiyeti, sınıfı, eğitim dili ve okul türü değişkenleri ele alınarak karşılaştırılmıştır. Çalışmada ayrıca, öğrencilerin fen derslerine yönelik tutumları belirlenmiş, fen tutumları ile öğretmenlerinin sınıf yönetimi davranışlarını algılamaları arasındaki ilişkiye bakılmıştır. Çalışmanın alt amaçları doğrultusunda elde edilen bulgulara göre aşağıdaki sonuçlara ulaşılmıştır:

Cinsiyete göre kız ve erkek öğrencilerin öğretmenlerinin sınıf yönetimini algılamalarında anlamlı farklar çıktığı görülmektedir (Tablo 3). Görsel Araçları Kullanma ve Öğretmen Öğrenci İlişki Düzeyi alt boyutları dışında kalan tüm alt boyutlarda kız öğrencilerin erkek öğrencilere göre öğretmenlerini daha olumlu değerlendirdikleri görülmüştür. Bu bulguya göre, kız öğrencilerin öğretmenleriyle ilişkilerinin daha güçlü olduğu düşüncesi çıkartılabilir. Sonuç, literatürle uyumludur. Duman, Gelişli ve Çetin (2004), sınıf yönetiminde öğrenci algılarına yönelik yaptıkları araştırmalarında, öğrencilerin cinsiyet faktörünün öğretmenlerin sınıf yönetimine etkisini incelemiş, kız öğrencilerin erkek öğrencilere göre sınıf yönetimi konusunda öğretmenlerini daha olumlu bulduklarını bildirmişlerdir. Benzer bir araştırmada Kaya (2008), sınıf öğretmenlerinin sınıf yönetimi yeterliliklerine ilişkin öğrenci görüşlerini değerlendirmiştir. Araştırmada, ilköğretim okulu öğrencilerinin algılarında istatistiksel olarak kız öğrencilerin lehine anlamlı bir fark saptanmıştır. Bu sonuca göre kız öğrenciler öğretmenlerini erkek öğrencilere göre daha çok yeterliliğe sahip olarak algılamaktadırlar. Literatürde bazı araştırmalar, öğrencilerin cinsiyetinin öğretmenlerin sınıf yönetimi davranışlarını algılamada etkili olmadığını da göstermiştir. Çakmak, Kayabaşı ve Ercan (2008), öğretmen adaylarının sınıf yönetimi stratejileri konusundaki görüşlerini değerlendirdiği çalışmasında, verilen sınıf yönetimi stratejilerine yönelik görüşleri ile cinsiyetleri arasında anlamlı bir ilişki olmadığı sonucuna varmıştır. Benzer olarak Savran ve Çakıroğlu (2004) fen bilgisi öğretmen adaylarının sınıf yönetimine yönelik inançlarını belirlemek amacı ile yaptıkları çalışmalarında fen bilgisi öğretmen adaylarının sınıf yönetimine yönelik yaklaşımlarında cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir fark çıkmadığını bulmuşlardır.

Sınıflar göz önüne alındığında öğretmenlerinin sınıf yönetimi davranışlarını değerlendirmelerinde 6. ve 7. sınıf öğrencileri arasında 6. sınıflar lehine anlamlı bir fark olduğu ortaya çıkmıştır. Genel olarak ölçeğin alt boyutları incelendiğinde 6. sınıf öğrencilerinin 7. sınıf öğrencilere nazaran daha olumlu sonuçlar verdiği görülmüştür (Tablo 4). Özellikle Dersin Anlaşılma Düzeyi, Dönüt Alma, İstenmeyen Davranışlara Tepkiler ve Öğretmen Öğrenci İlişki Düzeyi alt boyutlarında 6.

sınıf öğrencileri öğretmenlerinin davranışlarını daha olumlu bulmaktadır. Bu sonuç, öğrencilerin sınıf derecelerinin artmasıyla öğretmenlerinin sınıf yönetimi algılarının da olumsuz yönde arttığına bir göstergesi olabilir. Olumsuz eleştiriler, öğrencilerin yaşlarının büyümesi ile girdikleri ergenlik dönemlerinin huzursuzluğundan da kaynaklanıyor olabilir. Benzer bir çalışmada Burç (2006), öğretmenlerin sınıf yönetimi yeterlilikleri hakkındaki öğrenci görüşlerinin okudukları sınıfa göre anlamlı bir farklılık gösterdiğini, 4. sınıf öğrencilerinin öğretmenlerinin sınıf yönetimi konusundaki yeterliliklerini 5. sınıf öğrencilere göre daha olumlu değerlendirdiklerini saptamıştır. Bir başka çalışmada ise bu bulgulara zıt olarak öğrenciler, sınıf derecesinin yükselmesiyle öğretmenlerinin sınıf yönetimlerinin daha ılımlı davranışlara dönüştüğü yönünde görüş bildirmişlerdir (Duman, Gelişi ve Çetin, 2004). Savran ve Çakıroğlu (2004) ise yaptıkları çalışmada sınıf yönetimine yönelik fen bilgisi öğretmen adaylarının algılarının sınıf farkı değişkenine göre anlamlı bir fark göstermediğini bulmuşlardır.

Öğrencilerin eğitim dili göz önüne alınarak karşılaştırma yapıldığında Türkçe eğitim alan öğrencilerin yaklaşımları ile İngilizce eğitim alan öğrencilerin yaklaşımları arasında anlamlı bir fark olduğu görülmektedir. Sonuçlar genel olarak değerlendirdiğinde fen dersi eğitimlerini okulların İngilizce sınıflarında alan öğrencilerin öğretmenlerini Türkçe sınıflarda eğitim gören öğrencilerden daha olumlu değerlendirdikleri gözlemlenmiştir. Veriler, İngilizce sınıflarında okul kıstaslarına göre başarılı öğrencilerin eğitim görmesinin sonuç üzerinde etkili olduğunu akla getirmektedir.

Okul türüne göre öğrencilerin öğretmenlerinin sınıf yönetimi davranışlarını değerlendirmeleri incelendiğinde çalışmaya katılan 4 okul türünün 3'ünde (YDK, özel kolej; TMK, devlet kolej; DL, devlet kırsal) bulunan öğrenciler Dersin Anlaşılma Düzeyi alt boyutunu çok iyi olarak değerlendirmişlerdir. İki okul (YDK, DL) tarafından çok iyi olarak değerlendirilen alt boyut ise Güdüleme'dir. Dersin Anlaşılma Düzeyi, Güdüleme, Görsel Araçları Kullanma ve Sınıf Kurallarına Uyma Düzeyi alt boyutlarında özel kolej niteliği ile örnekleme alınan YDK öğrencilerinin diğer okul öğrencilerine göre daha olumlu yanıtlar verdiği görülmektedir.

Öğrencilerin fen derslerine yönelik tutumları ile öğretmenlerinin sınıf yönetimi davranışlarını algıları karşılaştırıldığında bu iki değişken arasında pozitif bir ilişki olduğu gözlemlenmiştir. Öğrencilerin fen derslerine yönelik tutumları cinsiyete göre incelendiğinde kız öğrencilerin erkek öğrencilere nazaran tutumlarının daha yüksek olduğu sonucuna varılmıştır. Sınıf değişkenine göre 6. ve 7. sınıflar arasında bir fark olmadığı, tutumlarının aynı düzeyde çıktığı gözlemlenmiştir. Eğitim diline göre tutumları incelendiğinde İngilizce eğitim alan öğrencilerin tutumlarının Türkçe eğitim alan öğrencilerden çok daha yüksek olduğu sonucuna varılmıştır. Fen tutumları ile okul türleri karşılaştırıldığında, özel kolej olan YDK öğrencilerinin fene yönelik tutumlarının üst sırada olduğu görülmüştür. Kırsal kesim devlet okulu olan DL öğrencilerinin 2. sırada, devlet koleji olan TMK öğrencilerinin ise 3. sırada olumlu tutum sergiledikleri gözlemlenmiştir.

Ölçek alt boyutları genel olarak incelendiğinde öğrenci algılarının Dersin Anlaşılma Düzeyi, Güdüleme ve İstenmeyen Davranışlara Tepkiler alt boyutlarında "çok iyi" düzeyinde; Öğrencileri Tanıma Düzeyi, Sınıf Kurallarına Uyma Düzeyi ve Öğretmen Öğrenci İlişki Düzeyi alt boyutlarında "iyi" düzeyinde ortaya çıktığı görülmektedir. Öğrenciler Derse Devamsızlık ve Gecikme ve Görsel Araçları Kullanma alt boyutlarında fen grubu öğretmenleri hakkında "iyi değil" düzeyinde görüş bildirmişlerdir.

İlgili alanyazın tarandığında öğretmenlerin sınıf yönetimi yeterliliklerine ilişkin öğretmen, aday öğretmen ya da öğrenci görüşlerini yansıtan çeşitli çalışmalara rastlamak mümkündür. Oral (2000), "Öğretmen Adaylarının Ortaöğretimde Çalışan Öğretmenlerin Öğretim Davranışlarına İlişkin Algıları" başlıklı çalışmasının sonucunda öğretmenlerin ara sıra düzeyinde gösterdikleri davranışları sınıftaki bütün öğrencilerle iletişim kurma, görsel-işitsel araçları etkili kullanma ve öğrencilerin derse ilgisini canlı tutma; sık sık düzeyinde gösterdikleri davranışları zamanı etkili kullanma, öğrencilerin derse aktif katılımını sağlama ve öğrencilerle göz iletişimi kurarak sınıfı denetim altında tutma; her zaman düzeyinde gösterdikleri tek davranışı ise içeriği açık ve anlaşılır bir şekilde sunma olarak bildirmiştir. Güven ve Akdağ (2002), "İlköğretim İkinci Kademe Öğretmenlerinin Sınıf Yönetimi Etkinliklerine İlişkin Öğrenci Algıları" başlıklı araştırmalarında, öğrencilerin çoğunluğunun öğretmenlerinin ders yılı başında kendi derslerine ilişkin uyulması gereken kuralları açıkladıklarını belirtmişlerdir. Ayrıca örneklemin yarısı öğretmenleriyle yeterli iletişim kurabildiklerini ifade ederken,

üçte birlik bölümü öğretmenlerinin kızacağı korkusu ile iletişim kuramadıklarını ve geri kalanları ise öğretmenlerinin iletişim için uygun ortam hazırlamadıklarını belirtmişlerdir. Cothran, Kulinna ve Garrahy (2003), öğretmenlerin uyguladıkları etkin sınıf yönetimi davranışlarının öğrenciler tarafından nasıl anlaşıldığına yönelik yaptıkları çalışmalarında etkili öğretmenlerin ilk baştan belirli bir standarda dayanan kurallar koymak suretiyle öğrencileriyle pozitif ilişkiler geliştirdiklerini, böylece sınıf içerisinde pozitif bir diyalog ve öğrenme ortamı oluşturduklarını bildirmişlerdir. Konti, 2007 yılında yapmış olduğu “İlkokullarda Öğretmenlerin Sınıf Yönetimi Uygulamalarına Yönelik Öğrenci ve Öğretmen Algıları” başlıklı yüksek lisans tez çalışmasında öğretmenlerin öğrencilerini bireysel olarak tanımaya çalışma, onlarla okul içinde ve dışında iletişim kurma ve samimi, sevecen, güvene dayalı öğretmen öğrenci ilişkisi kurma alt boyutlarında yeterli olmadığını belirtmiştir. Altınparmak tarafından 2009 yılında yapılan “İlköğretim 4. ve 5. sınıf Öğretmenlerinin Öğrencilerin İstenmeyen Davranışlarına Yönelik Görüşlerinin Değerlendirilmesi” isimli yüksek lisans tezinde, Lefkoşa Bölgesindeki ilköğretim okullarında, 4. ve 5. sınıf öğretmenlerinden sınıf içinde karşılaşılan istenmeyen öğrenci davranışlarının en fazla öğrenci kaynaklı olduğu sonucuna varmıştır. Sınıfta en fazla karşılaşılan istenmeyen öğrenci davranışları olarak konuya, işe ya da çalışmaya dikkatini toplayamama, arkadaşlarıyla kavga etme ve arkadaşlarını şikayet etme olarak belirtilmiştir. Ratzburg, 2010 yılında yaptığı “Classroom Management and Students’ Perceptions on Classroom Climate” isimli çalışmasında sınıf yönetiminin öğrenciler tarafından algılanmasını incelemiştir. Çalışmada, planlı ve bilinçli olarak yapılan sınıf yönetimi etkilerinin kesinlikle fark edildiği ve sonuçların çok olumlu yönde olduğu ortaya çıkmıştır.

Çalışma sonuçları öğrencilerin SYDÖ’nün Görsel Araçları Kullanma alt boyutunu daha düşük değerlendirdiklerini göstermiştir. Araştırma sürecinde örnekleme alınan bütün okullarda teknolojik alt yapının düzenlenmiş olduğu ve sınıfların yeni eğitim anlayışına uygun olarak tasarlandığı gözlenmiştir. Bu donanımlara rağmen Görsel Araçları Kullanma alt boyutunun beklenen olumlu değerlere ulaşmamasındaki neden öğretmenlerin teknolojik sınıflara ilişkin bilgi eksikliği olabilir. Bu bağlamda öğretmenlere akıllı sınıflarla ilgili hizmetiçi eğitim verilmesi önerilebilir. Ayrıca öğrenciler tarafından düşük puanlanan Dönüt Alma ve Derse Devamsızlık-Gecikme alt boyutları dikkate alınarak, öğretmenlere bu konularda bilgilendirme yapılabilir.

Çalışmanın değişkenleri öğrencinin cinsiyeti, sınıfı, eğitim dili ve okul türü olarak belirlenmiştir. Benzer bir çalışma öğrencinin ders geçme notu ve akademik not ortalaması değişkenleri ile genişletilebilir. Çalışma öğrencilerin fen derslerine yönelik tutumları ile öğretmenlerin sınıf yönetimi davranışları arasında olumlu bir ilişki olduğunu ortaya koymuştur. Öğrencilerin diğer derslere ilişkin tutumlarının da ölçülmesi suretiyle, öğretmenlerinin sınıf yönetimi davranışlarını karşılaştırmak benzer şekilde bir çalışmaya örnek olabilir. Çalışmada, örneklem grubu olarak ilköğretim 6. ve 7. sınıf öğrencileri seçilmiştir. Araştırmacılar, benzer bir çalışmayı özellikle yükseköğretime hazırlanan lise öğrencileri üzerinde yapabilir. Çalışmada öğretmenlerin sınıf yönetimi yaklaşımları öğrenci algıları ile değerlendirilmiştir. Bu çalışmanın devamı olarak sınıf yönetimi davranışlarının öğretmen algısına göre değerlendirilmesi önerilebilir. Böyle bir çalışma yapılması durumunda fen ve teknoloji öğretmenleri ile sınırlı kalmamak ve okullardaki farklı branşlarda görev yapan öğretmenlere ulaşmak, yeni araştırmalara ışık tutabilir.

Çalışmanın Kayıt Tarihi : 22.07.2011

Yayına Kabul Edildiği Tarih : 03.09.2012

5. KAYNAKLAR

- Ağaoğlu, E. (2006). *Sınıf yönetimi* (Ed. Z. Kaya). Ankara: Pegem Yayıncılık.
- Altınparmak, Ç. (2009). *İlköğretim 4. ve 5. sınıf öğretmenlerinin öğrencilerin istenmeyen davranışlarına yönelik görüşlerinin değerlendirilmesi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Yakın Doğu Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Lefkoşa.
- Aydın, A. (1998). *Sınıf yönetimi*. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Başar, H. (1996). *Sınıf yönetimi*. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Burç, E. D. (2006). *İlköğretim okulu öğretmenlerinin sınıf yönetimi yeterlilikleri – Hatay ili örneği*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bolu.

- Büyüköztürk, Ş. (2004). *Veri analizi el kitabı* (Dördüncü Basım). Ankara: PegemA Yayıncılık.
- Celep, C. (2002). *Sınıf yönetimi ve disiplin*. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Cothran, D.J., Kulinna, P. H. & Garrah, D. A. (2003). This kind of giving a secret away...: students' perspectives on effective class management. *Teaching and Teacher Education*, 19(4), 435-444.
- Çakmak, M., Kayabaşı, Y. ve Ercan, L. (2008). Öğretmen adaylarının sınıf yönetimi stratejilerine yönelik görüşleri. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 35, 53-64.
- Delamont, S. (1983). *Interaction in the classroom*. London: Methuen.
- Duman, T., Gelişi, Y. ve Çetin Ş. (2004). Orta öğretim öğrencilerinin öğretmenlerin sınıfta disiplin sağlama yaklaşımlarına ilişkin görüşleri. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 2(3), 281-292.
- Fidan, N. ve Erden M. (1998). *Eğitime giriş*. İstanbul: Alkım Yayınları.
- Geban, Ö., Ertepinar, H., Yılmaz, G., Atlan, A. ve Şahpaz, Ö. (1994, Eylül). *Bilgisayar destekli eğitimin öğrencilerin fen bilgisi başarılarına ve fen bilgisi ilgilerine etkisi*. I. Ulusal Fen Bilimleri Eğitimi Sempozyumu, Dokuz Eylül Üniversitesi Buca Eğitim Fakültesi, İzmir.
- Güneş, T., ve Demir, S. (2007). İlköğretim müfredatındaki hayat bilgisi derslerinin, öğrencileri fen öğrenmeye hazırlamadaki etkileri. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 33, 169-180.
- Gürsel, M. (2004). *Olumlu öğrenmeye uygun bir ortam oluşturma, sınıf yönetimi* (Ed. M. Gürsel, H. Sarı ve B. Dilma). Konya: Eğitim Kitabevi Yayınları.
- Güven, S. ve Akdağ, M. (2002). İlköğretim ikinci kademe öğretmenlerinin sınıf yönetimi etkinliklerine ilişkin öğrenci algıları. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi Dergisi*, 29, 69-80.
- İlgar, L. (2007). *İlköğretim öğretmenlerinin sınıf yönetimi becerileri üzerine bir araştırma*. Yayınlanmamış doktora tezi, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- İra, N. (2004). Etkili sınıf yönetimi ve aktif öğrenme. *Çağdaş Eğitim Dergisi*, 310, 34-39.
- Kaya, G. (2008). *Sınıf öğretmenlerinin sınıf yönetimi yeterliliklerine ilişkin yönetici, öğretmen ve öğrencilerin görüşlerinin değerlendirilmesi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Yeditepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Kiraz, A. (2007). *İşbirliğine dayalı öğrenme yaklaşımının diğer yöntemlerle etkin kullanımını üzerine örnek bir model*. VI. Ulusal Sınıf Öğretmenliği Eğitimi Sempozyumu, Anadolu Üniversitesi, Eskişehir.
- Konti, F. (2007). *İlkokullarda öğretmenlerin sınıf yönetimi uygulamalarına yönelik öğrenci ve öğretmen algıları*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Yakın Doğu Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Lefkoşa.
- Oral, B. (2000). Öğretmen adaylarının ortaöğretimde çalışan öğretmenlerin öğretim davranışlarına ilişkin algıları. *Eğitim ve Bilim Dergisi*, 25(115), 28-34.
- Öztürk, B. (2002). *Sınıfta istenmeyen davranışların önlenmesi ve giderilmesi, sınıf yönetimi* (Ed. E. Karip). Ankara: Pegem Yayıncılık.
- Özyürek, M. (1996). *Sınıfta davranış yönetimi*. Ankara: Karatepe Yayınları.
- Ratzburg, S. A. (2010). Classroom management and students' perceptions of classroom climate. *ProQuest Dissertations and Theses*. Retrieved from <http://search.proquest.com/docview/818718723?accountid=14585>
- Sağlam, M., Adıgüzel, A. ve Güngör, Ö. (2008, Haziran). *İlköğretim okullarında sınıf içi istenmeyen öğrenci davranışları ve öğretmenlerin bu davranışlarla baş etme yaklaşımları*. International Conference on Educational Sciences, Famagusta, North Cyprus.
- Sarı, H. (2002). *Özel eğitime muhtaç öğrencilerin eğilimleriyle ilgili çağdaş öneriler*. Ankara: Pegem Yayıncılık.
- Sarıtaş, M. (2000). *Sınıf yönetimi ve disiplinle ilgili kurallar geliştirme ve uygulama, sınıf yönetiminde yeni yaklaşımlar* (Ed. L. Küçükahmet). Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Savran, A. ve Çakıroğlu, J. (2004). Preservice science teachers' orientations to classroom management. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 26, 124-130.
- Şentürk, H. (2006). Öğretmen adayı öğrencilerin uygulama yaptıkları liselerdeki rehber öğretmenlerin kullandıkları sınıf yönetimi modellerine ilişkin algıları. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi Dergisi*, 48, 585-603.
- Temizyürek, K. (2003). *Fen öğretimi ve uygulamaları*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Terzi, R. (2002). Sınıf yönetimi açısından etkili öğretmen davranışları. *Milli Eğitim Dergisi*, Yaz-Güz 2002, 162-169.
- Turan, S. (2006). *Sınıf yönetiminin temelleri, teori ve uygulamada sınıf yönetimi* (Ed. M. Şişman ve S. Turan). Ankara: PegemA Yayınları.
- Ünlü, H. (2008). *Beden eğitimi öğretmenlerinin yeterlikleri ve sınıf yönetimi davranışları*. Yayınlanmamış doktora tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Üre, Ö. (2003). *Sınıf yönetimi*. Ankara: Mikro Yayınları.
- Varış, F., Gürkan, T., Gözütok, D., Gürbüzürk, O. ve Babadoğan, C. (1991). *Eğitim bilimine giriş* (Ed. F. Varış). Ankara: AÜ Basımevi.
- Yalaki, Y. (2010). Value systems: A better way to understand science teachers' beliefs and practices?. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 39, 359-370

Extended Abstract

This study aims to identify the classroom management techniques of teachers of Science and Technology subject in the Northern Cyprus according to the perceptions of students and to reveal how these classroom management techniques used by teachers affect the perceptions of students towards science and technology lessons and their academic success. In the study, answers to the following questions were sought:

1. What is the level of the perception of students related to sub dimensions of Classroom Management Evaluation Scale (CMES)?
2. Do the student perceptions related to classroom management behaviours vary according to gender, grade of students, education language and type of the school?
3. What is the level of the students' attitudes towards science?
4. Is there a relation between students' perception of teachers' classroom management techniques and attitudes towards Science and Technology Lesson?

The correlational survey model which is a quantitative study has been conducted in this research. The participants in this study are 589 secondary education students at the 6th and 7th grade in four different types of schools which are all located in Nicosia and which are dependent to the Office of General Secondary Education under the scrutiny of the Turkish Republic of Northern Cyprus Ministry of National Education and these schools are Turkish Maarif College, Near East College, Değirmenlik High School and Atleks Sanverler Secondary School. Mentioned schools are chosen to reflect different school types which exist in Education system of TRNC. The reasons for the schools being involved according to their types in the sample are, they have the specialty as a downtown government school giving education in both Turkish and English classes (Atleks Sanverler Secondary School), a government school in the countryside giving education both in Turkish and English classes (Değirmenlik High School), a government school giving education only in English (Turkish Maarif College), a private school giving education only in English (Near East College).

The instrument consists of two sections which are the Science Attitude Scale (SAS) and CMES. For the reliability and validity purposes, the data has been analysed and the Cronbach Alpha value was found for each scale. The Cronbach Alpha Reliability Coefficients for the SAS was found as .859 and for the CMES was found as .869. For the reliability and validity purposes, the data has been analysed after the main application and the Cronbach Alpha value was found for each scale. The Cronbach Alpha Reliability Coefficients for the SAS was found as .880 and for the CMES was found as .896.

The gathered data was analysed in the 'PASW 18 Statistics' Program. T-Test and Mann Whitney U-Test have been used as the statistical analysis for the identification of the effects of different variables which are gender, grade, type of school, and the language of education in order for the students to evaluate the science and technology subject teachers' behaviours in class. "Pearson Correlation" parameter is used for qualifying the relation between students' evaluation results of behaviours of Science and Technology teachers and their attitudes towards Science Course.

After the sub dimensions of scale are researched, the most positive values appear as "The Readability of the course" (340 students – 57.7%), "Motivation" (282 students – 47.9%), "Reflections to Undesired Behaviours" (275 students – 46.7%) in sub dimensions; and it is seen that sub dimensions "The Level of Recognizing Students" (293 students – 49.8%), "The level of obeying classroom rules" (309 students – 52.5%) and "The level of Teacher-Student Relation" (314 students – 53.3%) give "good" level symptoms. In the sub dimension "Absence in the Class – Being Late", 217 students (36.8%) have the mid-point. And 81 students (13.8%) gave negative opinion about their Science and Technology teacher related to the sub dimension "Using Visual Tools".

The average point of CMES is compared by Mann Whitney U-Test with the factors of gender, classroom and education language of the study. In the study in which all factors vary statistically meaningful, it is observed that female students are more positive than male students in evaluating their teachers' classroom management techniques, 6th grade students' evaluations are higher than 7th grade students and students of English education are more positive than students of Turkish Education. Comparing the students' attitudes towards Science lesson and Classroom Management approaches; it is observed that there is a meaningful relation between these two factors. When the attitudes of students towards Science lesson is researched through gender, female students' interest is higher than male students' interest. According to classroom factor, it is observed that there is no difference between 6th and 7th grades and their attitudes are same. When the attitudes are researched according to education language, these results in a way that attitudes of students of English education are far higher than the attitudes of students of Turkish education. When comparing school types according to Science attitudes, it is observed that students who joined the study from Near East College made highest positive statements, the students from Değirmenlik High School rank number two, the students from Turkish Maarif College have third rank positive attitude and the students from Atleks Sanverler Secondary school have more negative attitude towards Science Lesson relatively to other students who joined the study.

As a result of this study, it was revealed that students have a positive attitude towards science and technology lessons with disregard to the variables of grade, type of school, language of education and gender. Additionally, this study indicated that the perceptions of students towards the teachers' behaviours in class are quite positive according the all of the variables in this study.